

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 395/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у ванпарничном поступку рехабилитације по захтеву предлагача АА из ..., чији је пуномоћник адвокат Оливера Перишић из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Више јавно тужилаштво, Београд, ради рехабилитације сада пок. ББ, бившег из ..., одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, на седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно је **НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду донео је решење Рех 81/17 од 05.10.2017. године којим је одлучио о захтеву предлагача за рехабилитацију пок. ББ, бившег из ... и о трошковима поступка. Наведено решење Вишег суда у Београду укинута је решењем Апелационог суда у Београду Рех ж 122/2018 од 16.08.2018. године и предмет је враћен истом суду на поновни поступак.

Виши суд у Београду донео је решење Рех 64/18 од 04.03.2019. године којим је одлучио о захтеву предлагача за рехабилитацију пок. ББ из ... и о трошковима поступка. Апелациони суд у Београду је наведено решење Вишег суда у Београду укинуо решењем Рех ж 97/2019 од 11.09.2019. године и предмет вратио првостепеном суду на поновни поступак.

Вишу суд у Београду се актом Рех 69/19 од 04.10.2024. године обратио Врховном суду ради решавања сукоба надлежности, са образложењем да је у овом предмету првостепено решење којим се правоснажно окончава поступак већ једанпут било укинута, те да другостепени суд није могао поново да укине ванпарнично решење и врати предмет првостепеном суду на поновно суђење.

Решавајући сукоб стварне надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр. 10/23) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези члана 30. став 2.

Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 387. став 3. ЗПП, прописано је да у случају да је првостепена пресуда већ једанпут укинута, другостепени суд не може да укине пресуду и упути предмет првостепеном суду на поновно суђење. Како наведена законска одредба не прописује изричиту забрану двоструког укидања решења у парничном и ванпарничном поступку, Врховни касациони суд донео је на седници Грађанског одељења од 12.11.2019. године Закључак о забрани двоструког укидања решења у парничном и ванпарничном поступку, имајући у виду начело суђења у разумном року (чл. 10. ЗПП) и ефикасности поступка којим се постиже забраном двоструког укидања првостепене одлуке без обзира да ли се ради о пресуди или решењу јер се поступак окончава тек правоснажношћу судске одлуке којом је одлучено о свим захтевима странака, а то би требало да буде најкасније другим одлучивањем од стране другостепеног суда о жалби на пресуду или решење.

Како је у овом ванпарничном поступку првостепено решење којим се правоснажно окончава поступак већ једанпут укинута решењем Апелационог суда у Београду Рех ж 122/2018 од 16.08.2018. године, апелациони суд као другостепени, није могао поново да укине побијано првостепено решење од 04.03.2019. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, јер је на тај начин поступио противно одредби члана 387. став 3. ЗПП, које се сагласно Закључку Врховног касационог суда односи и на решења којима се правоснажно окончавају парнични или ванпарнични поступци.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**